

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΠΛΑΤΩΝ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΝ
ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΤΟΜΟΣ Γ΄.

Ὅτε ἴσται κατὰ τοῦ ἐν θεοτόκῳ ἔθρῳτος
βουλόμενοι ἢ κατὰ παιδείαν καὶ αὐτοῦ καὶ
τῶν αὐτοῦ οὐκείων. (Πλάτ. Θεάγος).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου Χ. Ν. Φιλαδέλφους

1884

Ε.Υ.Δ τῆς Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΙΤΣΙΟΣ

Ε.γ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

σάκλου τῆς νεολαίας καὶ πολὺ ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου μαχθήσαντος ἑταίρου, κατέθηκεν εἰς τὴν σορὴν τοῦ νεκροῦ του στέφανον.

Ἐν Σύρῳ δ' ἐτελεύτησεν ἐφέτος ἄλλος ἀρχαῖος Νομαρχιακὸς δημοδιδάσκαλος καὶ ἑταῖρος ὡσαύτως ἐκ τῶν πρώτων τοῦ Συλλόγου, ὁ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΑΓΚΑΚΗΣ, ἐπὶ μακρὰ καὶ οὗτος ἔτη εὐδοκίμως διδάξας τὴν ἐν Ἐρμουπόλει νεολαίαν εἰς ἐποχὴν μάλιστα, καθ' ἣν ὄσφ σπανιώτεροι ἦσαν οἱ ἄνδρες τῶν γραμμάτων καὶ δὴ οἱ τοῦ ἔθνους μορφωταί, τοσοῦτῳ πολυτιμότεραι ἦσαν αἱ ὑπηρεσίαι, ἃς ἐκεῖνοι προσήνεγκον εἰς τὴν μόρφωσιν τῶν πολιτῶν.

Τρίτος δ' ἐκ τῶν ἑταίρων ἐτελεύτησεν ὁ ἐν τοῖς μάλιστα φιλέλλην ἐκ Γερμανίας καθηγητὴς ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ ΦΥΡΣΤ, ὅστις πρῶτον μὲν ἐπὶ μακρὰ ἔτη διέτριψεν ἐν Σμύρνῃ διδάσκων τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν καὶ ἀνταποκρίσεις εἰς γερμανικὰς ἐφημερίδας ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους γράφων, ἔλαθεν δ' ἐκεῖθεν καὶ ἑλληνίδα σύζυγον χάριν τῶν φιλελληνικῶν αὐτοῦ αἰσθημάτων. Κατόπιν δ' ἐνταῦθα ἐλθὼν, ἐπὶ ἰκανὰ ἔτη μέχρι ἐσχάτων ἰδίδασκε τὴν μητρικὴν αὐτοῦ γλῶσσαν ἐν τε ἰδιωτικοῖς ἐκπαιδευτηρίοις καὶ κατ' οἶκον. Εὐθύς δὲ μετὰ τὴν ἐνταῦθα ἐγκατάστασίν του ἐγένετο ἑκπαιδευτικὸς τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου καὶ μετ' ἐνδιαφέροντος ἀξιοσημειώτου παρηκολούθει τὰς εἰδικὰς καὶ γενικὰς τῶν ἑταίρων συνελεύσεις. Ὁ δὲ Σύλλογος διὰ τὰς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ὑπηρεσίας τοῦ ἀνδρὸς ἐτίμησεν ἐξαιρέτως τὴν μνήμην του, παρακολουθησάντων τὴν κηδεῖαν αὐτοῦ πάντων τῶν ἑταίρων μετὰ τοῦ Προεδρείου μέχρι τοῦ τάφου, ἐν δὲ τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου ὁ κ. Γ. Ι. Δέρβος ἐξεφώνησε τὸν ἐπιτάφιον. Ἐξ ὀνόματος δὲ τῶν ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Φύρστ τὴν γερμανικὴν διδαχθέντων νέων ἀπήγγειλε προσφώνησιν ὁ προλύτης τῆς θεολογίας κ. Μιχ. Σπορίδης, ἑταῖρος τοῦ Συλλόγου.

Ἐπίτιμον δὲ τοῦ Συλλόγου Μίλις, ὁ ἀοίδιμος ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΝΤΑΖΗΣ μετήλλαξε τὸν βίον τῇ 23 πρὸς τῇ 24 Μαρτίου 1884 τμηματάρχης ὢν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, ὑπὲρ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονὸς τῇ ἡλικίᾳ. Ἦν δ' ἀνὴρ λόγιος καὶ ἐγκυκλοπαιδικός, νοήμων εἰς ἄκρον καὶ δραστήριος, τῶν δὲ τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως πείραν πολλὴν κεκτημένος, διετέλεσεν ἐν τῷ τμήματι τούτῳ ὁ νοῦς καὶ ἡ δεξιὰ χεὶρ πάντων τῶν μετὰ τὸν Χριστόπουλον ὑπουργῶν τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ἦν δὲ πολυίστωρ καὶ πολυγράφος καὶ ἐπίχαρις τοῦ λόγου καλλιτέχνης, εἰς οὗ τοὺς λόγους καὶ τὰς διατριβὰς ἐπήνθει πολὺ τὸ ἀττικὸν ἄλμα.

Τὸ δ' ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ στάδιόν του, ὡς αὐτὸς ἐν αὐτογράφῳ σημειώσῃ αὐτοῦ δημοσί, ἤρξατο ἀπὸ τοῦ 1830—31, ὅτε ἐχρημάτισε γραμματεὺς τοῦ διοικητοῦ Μεγαρίδος. Ἀπὸ δὲ τοῦ ἔτους 1832 μέχρι τοῦ 1840 διετέλεσε διδάσκαλος ἐν τῷ ἐκπαιδευτηρίῳ τοῦ ΧΩλ. Κατὰ τὰ ἔτη 1840—1850 εἶχεν ἴδιον παιδαγωγεῖον. Ἀπὸ δὲ τοῦ ἔτους 1851 μέχρι τῆς τελευτῆς του ἄνευ διακοπῆς τινος διετέλεσεν ἀνώτερος ὑπάλλαλος ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας. Συνέταττε καὶ ἐξεδίδου ἐπὶ 28 ὄλα ἔτη τὴν « Ἐφημερίδα τῶν Φιλομαθῶν » μετέφρασε δὲ καὶ ἐξέδωκε, 1) Τὸ μέγα ἀρχαιολογικὸν λεξικὸν τοῦ Σμίθ, 2) Τὰ καθήκοντα τῶν παιδῶν τοῦ Βαρῶ, 3) Τὸ μικρὸν ἑλληνικὸν λεξικὸν τοῦ Γ. Ψύλλα, καὶ τίλος συνέγραψε καὶ ἐξέδωκε, 4) Ταμεῖον κοινωφελῶν γνώσεων, 5) Ἱερὰν Γεωγραφίαν, 6) Ἱερὰν Ἱστορίαν μικράν, 7) Ἱερὰν Ἱστορίαν μεγάλην, 8) Ἱερὰν Ἱστορίαν κατ' ἑκτασιν, 9) Ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος μικράν, 10) Ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος μεγάλην, 11) Γενικὴν Ἱστορίαν, 12) Μυθολογίαν Ἑλληνικὴν καὶ Ρωμαϊκὴν, 13) Περιηγητὴν Ἀθηνῶν ἀρχαιολογικὸν, 14) ἐξεφώνησεν ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν λόγους καὶ 15) ἐδημοσίευσεν περὶ τὰς ἑκατὸν πενήκοντα φιλολογικὰς διατριβὰς. Ἡ δὲ Κυβέρνησις ἐκτιμῶσα τὰς μεγάλας τοῦ ἀνδρὸς ὑπηρεσίας ἀπένευμεν αὐτῷ ζῶντι μὲν τὸν χρυσοῦν σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος, ὀλίγω δὲ πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ τὸν τῶν Ταξιαρχῶν. Ἡ ὄλη ὑπηρεσία του, ἐν τῇ ἐθνικῇ παιδεύσει πληροὶ πενήκοντα ὄλα ἔτη.

Τοιοῦτος ἦν ὁ ἀνὴρ, οὗ ἐστερήθη ἡ πατρίς, ὅς καὶ μέχρι τῶν παραμονῶν τῆς τελευτῆς του εἰργάζετο ἀνεκδότως ὑπὲρ τῶν γραμμάτων ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ καὶ ὑπὲρ τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως.

Ὁ Διδασκαλικὸς Σύλλογος, τιμῶν τὴν μνήμην τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρὸς, κατέθηκεν ἐπὶ τῆς νεκροφόρου αὐτοῦ λάρνακος στέφανον μετὰ ταινιῶν ἐνεπιγράφων παρακολουθησάντων πάντων τῶν ἑταίρων μετὰ τοῦ Προεδρείου τοῦ Συλλόγου μέχρι τοῦ τάφου αὐτοῦ.

Ι. Γ. Θ.